

Ed. **194. Frumvarp til laga** [156. mál]
um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald,
sbr. lög nr. 33 29. maí 1980 um breyting á þeim lögum.

(Lagt fyrir Alþingi á 103. löggjafarþingi 1980.)

1. gr.

1. og 2. málslíður 1. gr. laganna orðist svo:
Greiða skal í ríkissjóð sérstakt vörugjald. Gjaldið skal greiða til og með 31.
desember 1981 í eftirfarandi tveimur gjaldflokkum:
A. Af vörum í eftirgreindum tollskrárnúmerum greiðist 24% gjald:

2. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Hið sérstaka vörugjald skv. 1. gr. skal lagt á tollverð gjaldskyldrar innfluttrar vöru að viðbættum aðflutningsgjöldum og vörugjaldi, en á verksmiðjuverð innlendar framleiðsluvöru eða vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð eða þökkun hér á landi að viðbættu vörugjaldi.

Um ákvörðun tollverðs innfluttrar vöru skulu gilda ákvæði þar að lútandi í lögum nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með síðari breytingum.

Við ákvörðun verksmiðjuverðs innlendar framleiðsluvöru eða vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð eða þökkun hér á landi skal leggja til grundvallar útreikningi gjaldsins söluverð vöru frá verksmiðju. Samsvari söluverð frá verksmiðju ekki heildarandvirði framleiðsluvöru eða vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð eða þökkun hér á landi, t.d. vegna þess að kaupandi eða annar en framleiðandi leggur til hráefni, efnivörur eða annað til framleiðslu, vinnslu eða þökkunar vöru, skal verksmiðjuverð teljast jafnt heildarandvirði hennar. Ráðherra setur í reglugerð nánari reglur um gjaldstofn innlendar framleiðsluvöru og vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð eða þökkun hér á landi.

3. gr.

3. gr. laganna orðist svo:

Hið sérstaka vörugjald af innfluttum gjaldskyldum vörum skv. 1. gr. skal innheimt með aðflutningsgjöldum.

Við tollafgreiðslu á vöru, sem tollfrjáls er eða undanþegin hefur verið tolli að einhverju eða öllu leyti skv. 2.—4. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. eða heimildum í öðrum lögum, er heimilt að veita undanþágu frá greiðslu sérstaks vörugjalds. Ráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um undanþágur skv. 1. málslíð þessarar málsgreinar og má þar einnig heimila endurgreiðslu sérstaka vörugjaldsins sé slíkt heimilt að því er tolla varðar samkvæmt tilvitnuðum ákvæðum. Nú er vara tollfrjáls skv. 1. gr. nefndra tollskrárlaga og ákvæði 1. málslíðar þessarar málsgreinar eiga því ekki við og getur ráðherra þá í reglugerð eða með öðrum fyrirmælum heimilað niðurfellingu eða endurgreiðslu sérstaks vörugjalds í sömu tilvikum og um ræðir í 2. til 3. gr. tollskrárlaga.

Við tollafgreiðslu á vöru, sem tollur hefur verið lækkaður eða felldur niður af skv. 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga og ber 30% vörugjald, skal þó í stað hins herra vörugjalds innheimta af viðkomandi vöru hið lægra vörugjald, ef vara sú, sem tollur er færður til samræmis við samkvæmt tilvitnaðri heimild, ber hið lægra vörugjald. Við tollafgreiðslu á vöru, sem tollur hefur verið lækkaður af skv. 13. tl. 3. gr. tollskrárlaga og ber hið lægra vörugjald, skal í stað hins lægra vörugjalds innheimta 30% vörugjald af viðkomandi vöru, ef vara sú, sem tollur er færður til samræmis við samkvæmt tilvitnaðri heimild, ber hið herra vörugjald.

Að því leyti sem eigi er ákveðið í lögum þessum um gjaldskyldu, úrskurð um flokkun til gjaldskyldu, álagningu, innheimtu, veð, sektir, viðurlög, refsingar og aðra framkvæmd varðandi vörugjald af innfluttum gjaldskyldum vörum skulu gilda, eftir því sem við geta átt, ákvæði laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl., laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tollaftirlit og laga nr. 47/1960 um tollvöruheymslur o. fl. með síðari breytingum svo og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt lögum þessum.

4. gr.

4. gr. laganna orðist svo:

Við skil í ríkissjóð á hinu sérstaka vörugjaldi af innlendra framleiðslu er heimilt að draga frá innheimtu gjaldi af sölu það sérstaka vörugjald sem framleiðandi hefur sannanlega greitt við kaup á hráefnum og efnivörum til hinnar gjaldskyldu framleiðslu.

Að því leyti sem ekki er ákvæði í lögum þessum um álagningu, innheimtu, tilhögun bókhalds, framtöl, eftirlit, stöðvun atvinnurekstrar, viðurlög, sektir, refsingar og aðra framkvæmd varðandi vörugjald af innlendri framleiðsluvöru eða vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð eða pökkun hér á landi skulu gilda, eftir því sem við geta átt, ákvæði laga nr. 10 10. mars 1960 um söluskatt með áorðnum breytingum og reglugerða og annarra fyrirmæla settra samkvæmt þeim. Um ágreining vegna flokkunar hér umræddra vara til gjaldskyldu skv. 1. gr. skulu þó gilda ákvæði 35. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með síðari breytingum, sbr. 3. gr. laga þessara.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld 2. mgr. 5. gr. laga nr. 33 29. maí 1980 um breyting á lögum nr. 107 30. desember 1978 um sérstakt tímabundið vörugjald.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Frumvarp þetta til breytinga á lögum nr. 107/1978 um sérstakt tímabundið vörugjald með síðari breytingum er lagt fram til framlengingar á innheimtu sérstaks vörugjalds sem samkvæmt beinum ákvæðum laganna fellur úr gildi frá og með næstkomandi áramótum. Í forsendum frumvarps til fjárlaga fyrir árið 1981 er gert ráð fyrir að lögin verði framlengd óbreytt. Samkvæmt tekjuáætlun fjárlagafrumvarpsins er gert ráð fyrir að sérstakt vörugjald skili í ríkissjóð um 37 000 m.kr., þar af 4 600 m.kr. af innlendri framleiðslu en 32 400 m.kr. af innflutningi. Til samanburðar má geta þess að tekjur af gjaldi þessu fyrir árið 1980 eru áætlaðar um 25 800 m.kr. Jafnframt framlengingu á gildistíma laganna er lagt til að nokkrar breytingar verði gerðar á einstökum greinum laganna og er gerð grein fyrir þeim hér á eftir í athugasemdum við einstakar greinar.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Þarfnast ekki skýringar.

Um 2., 3. og 4. gr.

Með ákvæðum þessara greina er leitast við að kveða sem skýrast á um ákvörðun vörugjaldsstofnsins og innheimtu sérstaks vörugjalds að öðru leyti. Í fyrsta lagi er í 1. mgr. 2. gr. frumvarpsins kveðið skýrt á um það að vörugjald sem nú er innheimt samkvæmt ákvæðum laga nr. 9/1979 um vörugjald skuli mynda stofn til álagningar sérstaks vörugjalds. Fyrirhugað er að leggja fram frumvarp til laga um vörugjald, sem ætlað er að taki við af tilvitnuðum vörugjaldslögum. Gera má ráð fyrir að frumvarp þetta og það sem hér liggur fyrir öðlist gildi um svipað leyti og verður því ekki við komið að vitna til viðkomandi vörugjaldslaga í frumvarpi þessu. Af þessum sökum er eingöngu í 1. mgr. 2. gr. vitnað til vörugjalds sem lagt er á samkvæmt ákvæðum vörugjaldslaga.

Samkvæmt 3. mgr. 2. gr. frumvarpsins er lagt til að tekið verði upp í lögin ákvæði er feli í sér nánari skýrgreiningu á verksmiðjuverði innlendrar framleiðsluvöru eða vöru sem fær einhverja vinnslumeðferð eða pökkun hér á landi og lagt skal til grundvallar útreikningi sérstaks vörugjalds. Meginregla laganna er sú að með verksmiðjuverði nefndra vara sé átt við söluverð vöru frá framleiðanda. Regla þessi tekur fyrst og fremst til þeirra tilvika þegar framleiðandi vörugjaldsskyldrar vöru hefur sjálfur lagt til framleiðslunnar hráefni, efnivörur eða annað sem til hennar þarf. Til þess að tryggja samræmda skattlagningu vörugjaldsskyldrar innlendrar framleiðslu án tillits til þess hver leggur til einstaka efnis- eða framleiðsluþætti er lagt til að tekið verði upp í 3. mgr. 2. gr. laganna ákvæði er kveði svo á um

að heildarandvirði vöru skuli teljast verksmiðjuverð, ef söluverð frá verksmiðju svara ekki til heildarandvirðis hinnar vörugjafðsskyldu vöru, t. d. vegna þess að kaupandi eða annar en framleiðandi leggur til hráefni, efnivörur eða annað til framleiðslu hennar. Gert er ráð fyrir að ráðherra setji nánari reglur um ákvörðun gjaldstofns innlendra framleiðsluvöru með reglugerð.

Að lokum má geta þess að lagt er til skv. 3. gr. frumvarpsins að teknar verði upp skýrari heimildir til handa ráðherra til þess að heimila niðurfellingu eða endurgreiðslu vörugjaldsins í sömu tilvikum og um ræðir í 2. til 4. gr. núgildandi tollskrárlaga.

Um 5. gr.

Þarfnast ekki skýringar.